

Introitus: „*Pokoj vám! Vaše srdce buď cele při Hospodinu, našem Bohu. Protože: Kde je váš poklad, tam bude i vaše srdce.*“ 1. Královská 8,61; Lukáš 12,34.

I stane se v posledních dnech, že se hora Hospodinova domu bude tyčit nad vrcholy hor, bude povznesena nad pahorky a budou k ní proudit národy. Mnohé pronárody půjdou a budou se pobízet: „Pojďte, vystupme na Hospodinovu horu, do domu Boha Jákobova. Bude nás učit svým cestám a my budeme chodit po jeho stezkách.“ Ze Sijónu vyjde zákon, slovo Hospodinovo z Jeruzaléma. On bude soudit mnohé národy, ztrestá mocné pronárody, i ty nejvzdálenější. I překují své meče na radlice, svá kopí na vinařské nože. Pronárod nepozdvihne meč proti pronárodu, nebudou se již cvičit v boji. Každý bude bydlet pod svou vinnou révou, pod svým fíkovníkem, a nikdo Tak promluvila ústa Hospodina zástupů. Každý jiný lid si chodí ve jménu svých bohů, ale my budeme chodit ve jménu Hospodina, našeho Boha, navěky a navždy.

V onen den, je výrok Hospodinův, se ujmu chromé, shromáždím zapuzenou, tu, s níž jsem zle naložil. Chromou budu mít za pozůstatek lidu, vypuzenou za mocný národ. A Hospodin bude nad nimi kralovat na hoře Sijónu od nynějška až navěky.

Micheáš 4, 1-7

Potom jim pověděl toto podobenství: „Jeden člověk měl na své vinici fíkovník; přišel si pro jeho ovoce, ale nic na něm nenalezl. Řekl vinaři: ‚Hle, už po tři léta přicházím pro ovoce z tohoto fíkovníku a nic nenalézám. Vytni jej! Proč má kazit i tu zem?‘ On mu odpověděl: ‚Pane, ponech ho ještě tento rok, až jej okopám a pohnojím. Snad příště ponese ovoce; jestliže ne, dáš jej porazit.‘

Lukáš 13, 6-9

Fíkovník a vinná réva

V krajině je více vinic patřících jednomu pánovi, každá je jiná a každá se jinak jmenuje. Všechny vinice jsou obehnané kamennou zdí zabraňující vstupu zvěře, uvnitř je věž, aby byl po vinici přehled. Každá taková vinice počkala tři roky po založení a čtvrtý patřily její plody Hospodinu.¹

Vinná réva se plazila po zemi a po kamení. V té vinici byly také vysazeny fíkové stromy.

Na co byl ale ve vinici fík? Po fíkových větvích se vinná réva pnula ke slunci. Tak si obě rostliny pomáhaly.

Na fíkovníku rostou plody v několika vlnách: ranné, letní, pozdní... proto na fíkovníku téměř v každou roční dobu bylo možno něco nalézt. Na našem fíkovníku však nebylo nic, jen hrozny té révy, kterou nesl. Majitel vinice hledal alespoň náznak úrody. A přicházel opakovaně po tři léta a nic nenacházel. Chtěl tedy fíkovník vykopat, protože navzdory nepřímému užítku kazí zemi a čerpá naprázdno její sílu a vláhu.

Vinař se za fíkovník přimluvil. Pokusí se ještě kmen okopat a přihnojit, třeba nějaké plody přinese. Dá mu ještě naději. Co si z tohoto příběhu vzít?

Soužití

Jsme tu nasázeni podle Boží vůle tak, abychom si navzájem pomáhali. Za jednou zdí, v jedné církvi a pod jednou věží (nápadně podobná je ta vinice kostelu). Majitel může mít lečjaké vinice na úbočí našich hor. Nejsme jedinou církví a jistě ne tou nejlepší. A v ní se musí shodnout dvě rostliny tak odlišné a musí si sloužit. Zvláštní je, jak Boží řády zapovídaly divoké křížení, pakliže na vinici byly dvě odrůdy, pak vše, co se urodí, připadlo knězi.²

¹ *Až přijdete do země a budete sázet různé ovocné stromy, bude vám jejich ovoce nedotknutelné jako neobřízka; po tři roky bude pro vás neobřezané, nesmí se jíst. Čtvrtého léta bude všechno jejich ovoce posvěceno k oslavě Hospodina. Teprve v pátém roce budete jíst jejich ovoce, abyste nadále sklízeli bohatou úrodu. Já jsem Hospodin, váš Bůh. Leviticus 19, 23-25*

² *Neosázíš svou vinici dvojím druhem, jinak bude nedotknutelné všechno, jak sadba, kterou jsi zasadil, tak úroda z*

Lidé se mne občas ptají, proč je církev tolik a proč je každá jiná. Odpovídám: „Aby každá jinak chutnala...“ Nemá smysl dělat univerzální plodiny, křížením se v téhle chvíli ničeho dobrého nedosáhne! Proto zůstáváme sví a musíme se uvnitř té jedné zdi podpírat.

Úroda

Kolem vinice může jít pocestný, nají se a osvěží, ale nesmí si načesat na cestu.³ Můžeme se osvěžit navzájem, ale nesmíme si vykrádat úrodu. Ta patří majiteli. Ten přichází a hledá užitek. A nenašel jej. Byl by vděčný alespoň za náznak. Našel hrozny vína a nenašel fíky. Nestačí, že jeden druhého neseme. Musíme nést také svoje specifické ovoce. Čeká se to od nás. Čeká se alespoň náznak, nedozrálý, nevyvinutý, alespoň něco, alespoň nějaká úroveň. Kralická čeština říkala těm nedokonalým fíkům „holičky“. Takže alespoň holičky je třeba přinést!

Církev má povinnost povzbuzovat a podporovat rozmanitost projevů uvnitř, ale nemá rozbořit své zdi a považovat se za veřejné vlastnictví. Nemůžu přijít ke kolegům a vykrádat jim jejich sbory. Nedělá se to. Nemůžu rozdávat úrodu, patří majiteli. Po sklizni se smí paběrkovat, to ano. Co bylo zanecháno, popadalo, nedočesalo se, má se nechat vysbírat potřebnými.⁴

Zastánce

Ve vinici bydlí vinař a s těmi stromy zvláště v plodném období žije. Za vinici odpovídá a je mu tedy blízka. Cítí s ní. Majitel by fíkovník bez plodů vykopal, protože bez plodů kazí zemi. Živý stojan na révu je pro něj nepřijatelným. V Palestině je třeba vodou a úrodnou půdou šetřit všude. Tak příkrý soud nad fíkovníkem vynesl. Ale vinař se přimlouvá a staví se za strom. Ježíš se přihlásil k tomu, že je vinným kmenem a jeho Otec je vinařem. Vinaři byli chudí a obyčejní lidé a náš Bůh se k takové službě snížil. Ještě dává šanci všem stromům.

Čtyřikrát a dost?

Ještě jednou okopat a ještě jednou pohnojit a ještě mu dát šanci. A neudělal to už předtím mnohokrát, minimálně na začátku? Musel vinici třikrát nechat bez sklizně, počtvrté vše sklidit Hospodinu a protože v téhle chvíli mohlo být té vinici třeba i dvacet let, mohl to vinař udělat už bezpočtukrát... Jen poslední tři roky majitel tlačí. A vinař usmlouvá ještě jednu šanci! Na co při tom ještě čeká?! Na zázrak! Na div z nebes. Sice okopá, sice pohnojí – ale nespoleská na lepší motyku či kvalitnější dovezené hnojivo. On čeká na zázrak. V našich životech se také nečeká na lepší a dokonalejší vzdělávání. Ne bude se důsledně dělat to, co vždycky a bude se čekat na Ducha svatého. Nečeká se, že my přehodnotíme svůj styl života, že přestaneme a začneme... Nečeká se na to, až budeme mít více času či peněz. Známe se přece – my bychom s tím dovedli hospodařit tak, že bychom zase neměli čas a peníze, i když by všeho v celkovém objemu bylo více. Čeká se na div! A v ten vinař věří!

Podobenství je slovem o naději, kterou dostáváme, je slovem o skutečnosti, která se nedá ovlivnit – v níž zbývá jen věřit. A věřit má smysl! A další šance pro změnu života také. Ale nečekejme změny od lidí, čkejme je od Boha.

Uzdrav mě, Hospodine, a budu zdrav, spas mě a budu spasen. Jeremjáš 17,14

vinice. Deuteronomium 22, 9

3 *Když vejdeš do vinice svého bližního, smíš se najíst hroznů dosyta podle libosti, ale nebudeš nic dávat do nádoby. Deuteronomium 23, 25*

4 *Když budeš na vinici sbírat hrozny, nebudeš po sobě paběrkovat. Bude to patřit bezdomovci, sirotku a vdově. Deuteronomium 24, 21*